

DIE WEIHNACHTSGESCHICHTE AUF POLNISCH

Narodzenie Jezusa

W owym czasie rzymski cesarz August wydał dekret o powszechnym spisie ludności w swym państwie.

Był to pierwszy taki spis od chwili, gdy Kwiryniusz został namiestnikiem Syrii. Wszyscy udawali się do swych rodzinnych miejscowości, by dać się tam zapisać. Józef musiał wyruszyć z galilejskiego Nazaretu do Betlejem w Judei, rodzinnego miasta króla Dawida. Pochodził bowiem z jego rodu.

Wybrał się więc w drogę wraz z Marią, swą narzeczoną, która była już w zaawansowanej ciąży.

Gdy tam dotarli, nadszedł czas porodu i Maria urodziła swego pierwszego Syna. Owinęła Go w pieluszki i położyła w stajennym żłobie, gdyż nie było już dla nich miejsca w tamtejszym zajeździe.

Pasterze i aniołowie

Tej właśnie nocy na pobliskich łąkach pasterze pilnowali owiec.

Nagle stanął pośród nich anioł, a wokół zajaśniała chwała Pana. Bardzo się przestraszyli, lecz anioł rzekł: – Nie bójcie się! Przynoszę wam radosną nowinę, która dotyczy wszystkich ludzi.

Dzisiaj w Betlejem narodził się Zbawiciel, długo oczekiwany Mesjasz i Pan.

Oto jak Go rozpoznacie: Ujrzycie niemowlę owinięte w pieluszki, leżące w żłobie.

W tym momencie pojawiło się całe mnóstwo aniołów, którzy wielbili Boga:

– Chwała Bogu w niebiosach, a na ziemi pokój tym, których On miłuje.

Gdy aniołowie powrócili do nieba, pasterze rzekli: – Chodźmy do Betlejem i zobaczmy ten cud, o którym słyszeliśmy.

Pobiegli do miasteczka i odnaleźli Marię z Józefem. Ujrzeni także leżące w żłobie niemowlę.

Opowiedzieli wszystkim o tym, co przeżyli i co anioł mówił o dziecku.

Słuchający ich ludzie nie mogli wyjść z podziwu,

a Maria zachowywała to wszystko w swoim sercu i często o tym rozmyślała.

Pasterze powrócili do swoich stad, wielbiąc Boga za to, co słyszeli i widzieli – według zapowiedzi anioła.

